

El Castell de Perpinyà, testimoni de catalanitat

J. L. Amor

Catalunya s'obre al sud

L'alcalde de Perpinyà visita Barcelona

Paul Aldouy, alcalde de Perpinyà, diu que prefeixen ser la Catalunya-Nord que el sud de França.

Ornel DOMINGO

El seu tinent d'alcalde de Cultura, Lluís Lliboutry, diu: «Pensem que, indiscutiblement, Espanya entrarà en el Mercat Comú i que potser ara és el moment d'ampliar els contactes amb Catalunya, no sols en el camp cultural, sinó també en l'econòmic, és a dir, en la indústria, el comerç i l'agricultura. Pensem que som catalans i que Europa és una ocasió extraordinària per a esborrar una frontera que existeix de fa 300 anys. Si no políticament, almenys en la vida quotidiana i en els costums, hem d'esborrar les fronteres, però no per posar-les a Salses, sinó per fer-les desaparèixer.»

La breu referència d'Aldouy i la llarga cita de Lliboutry revelen una profundització de l'obertura de la Catalunya del Nord envers el Principat. I la bona acollida dedicada per l'autoritat autonòmica del Principat a la delegació municipal de Perpinyà revela també l'obertura de sud a nord.

La delegació de l'Ajuntament de Perpinyà ha estat rebuda a Barcelona per representants del govern català, encapçalats pel president Jordi Pujol. L'objectiu de l'encontre ha estat la recerca de formes de comunicació sistemàtica i d'intensificació de relacions entre Ajuntament i Generalitat, per facilitar els intercanvis en els àmbits cultural, televisiu, turístic, agrícola, comercial, industrial, esportiu.

Tot plegat parteix d'una

base sòlida i profunda, i ha estat provocat per un fet recentíssim. Aquesta base sòlida és el comú denominador existent entre la Catalunya-Nord i el Principat des de les perspectives lingüística, cultural i històrica. És també la constatació que els Pirineus no són una insalvable barrera que separa, sinó una meravellosa muntanya que uneix.

I hi ha també un fet recentíssim en el llarg i potser silenciós procés de lenta però irreversible catalanització de la zona de Perpinyà. Aquest fet és l'aprovació per part de l'Ajuntament de la ciutat d'una moció dirigida al govern de França —al govern sempre centralista i avui socialista de París—, sollicitant la creació d'una «regió catalana», que és el

mateix que demanar la institucionalització d'una autonomia. Perpinyà vol ser la capital d'una regió administrativa francesa. Vol crear un fort nucli autonòmic català, per aconseguir una acció eficaç dins el Mercat Comú.

Per això, després d'aprovar la citada moció, la primera decisió de l'alcalde Aldouy ha estat la de visitar Barcelona, per celebrar una reunió de treball amb el president Pujol.

Des de la perspectiva del sud, val la pena posar de relleu una dada significativa per tal que cadascú en tregui les conseqüències que consideri oportunes. La moció de l'Ajuntament de Perpinyà fou aprovada. Però hi hagué abstencions i un grup de regidors que van votar en contra de demanar al govern francès que la zona de Perpinyà quedés convertida en «regió catalana». Els qui s'abstingueren foren els regidors comunistes. Els qui votaren en contra foren els socialistes.

El fet és que l'alcalde Aldouy tira endavant el seu projecte. Així ho revela la seua visita a Barcelona. De la seva estada barcelonina, cal fer-ne una consideració final.

Tres diaris barcelonins tractaren adequadament aquest esdeveniment: *Avui*, *La Vanguardia* i *El Correo Catalán*. Els altres tres, inclòs el madrileny *El País*, pràcticament l'ignoraren. Les coses són així. Ha de quedar clar que allò que per als uns és un esdeveniment importantíssim, per als altres no arriba a ser ni tan sols un petit esdeveniment. Això revela quin és el plantejament dels diaris i el nivell de sintonia que tenen amb els interessos profunds d'un poble i dels seus ciutadans.